Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának, a Csehszlovák Köztársaság kormányának és a Csehszlovák Nemzeti Arcvonal központi akcióbizottságának felhívása

Prága, március 14. (CTK)

Csehszlovákia dolgozó népéhez!

Elvtársak és elvtársnők, drága barátaink!

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Csehszlovák Köztársaság kormánya és a Csehszlovák Nemzeti Arcvonal központi akcióbizottsága a legmélyebb gyásszal közli a párttal és az egész csehszlovák néppel, hogy március 14-én reggel 11 órakor rövid, súlyos betegség után elhunyt Klement Gottwald elvtárs, a Csehszlovák Köztársaság elnöke, Csehszlovákia Kommunista Pártjának elnöke.

Klement Gottwald elvtárs életének megmentése érdekében mindent megtettek, ami csak emberileg lehetséges volt. Nagy és igaz testvéri segítséget nyujtott ebben a csehszlovák népnek a Szovjetunió kormánya. A beteg ágyát a legkiválóbb szovjet és csehszlovák orvosok vették körül. Maga Gottwald elvtárs is, aki csaknem az utolsó órákig teljes eszméleténél volt, hősiesen küzdött. Sajnos, a számunkra legdrágább életet nem sikerült megmenteni.

Súlyos, nagyon súlyos órák következtek be a csehszlovák nép számára. Röviddel a nagy Sztálin halála után ismét újabb és végtelen szerencsétlenség érte. Eltávozott dolgozó népünk szeretett vezére, Lenin és Sztálin legjobb és leghűségesebb csehszlovákiai tanítványa, szabad népi demokratikus hazánk igazi atyja.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki kommunista pártunkat felépítette és újtípusú leninisztálini párttá edzette.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki tanította és megtanította népünket arra, hogyan mérjen csapásokat a kapitalistákra, a kizsákmányolókra, a nép ellenségeire, és aki ebben a harcban elszakíthatatlanul egyesítette a cseh és a szlovák dolgozókat.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki a csehszlovák-szovjet barátság és testvériség szétszakíthatatlan kötelékével örökre egyesítette népeinket a Szovjetunió népeivel.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki szilárdan és tántoríthatatlanul vezette népünk nagy küzdelmét a fasiszta megszállók ellen a nemzet szabadságáért.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki a hős szovjet seregek által felszabadított hazánkban az új rend építésére vezetett bennünket, amelyben nem uralkodnak már többé a kapitalisták, a nagybirtokosok és a külföldi imperialisták, hanem a munkásosztály, testvéri egységben a dolgozó nép valamennyi rétegével.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki megnyitotta előttünk a fényes szocialista jövő nagy távlatát, a béke, a jólét és a nép boldogságának távlatát és nap nap után arra tanított bennünket, hogyan építsük hazánkban a szocializmust.

Eltávozott Gottwald elvtárs, aki szüntelenül gondoskodott államunk védelmi képességének megerősítéséről, aki előrelátóan gondoskodott fegyveres erőinkről, hogy a dicső Szovjet Hadsereg oldalán álljanak a haza védelmére, a béketábor védelmére és készek legyenek arra, hogy a támadó minden mesterkedését visszaverjék.

Elvtársak és elvtársnők, drága fivéreink és nővéreink!

Nagy, felmérhetetlen és pótolhatatlan az a veszteség, amelyet népünk elszenvedett. De éppen az utóbbi napokban hangsúlyozta előttünk Gottwald elvtárs, hogy — ahogyan erre a nagy Sztálin tanított — a legsúlyosabb percekben sem szabad csüggednünk, szem elől tévesztenünk nagy feladatainkat és céljainkat.

Most ilyeneknek kell valamennyiünknek lennünk. Nem lehet gyengeség és zűrzavar sorainkban.

Tömörüljünk valamennyien még szilárdabban kommunista pártunk Központi Bizottsága körül, kormányunk körül, nemzeti arcvonalunk körül.

Gránitszilárdságú legyen e súlyos időben népünk egysége! Még határozottabban és még áldozatkészebben haladjunk előre a lenini-sztálini úton, amelyet Gottwald elvtárs mutatott nekünk!

Még szorosabban zárkózzunk fel támaszunk és példaképünk, a nagy Szovjetunió és dicső kommunista pártja mellé!

Fokozzuk áldozatkészségünket és éberségünket és megsemmisítjük mindazokat, akik megkísérlik, hogy megzavarják pártunk és Csehszlovák Nemzeti Arcvonalunk, a város és a falu dolgozó népének egységét!

Új, hatalmas energiával fogunk dolgozni építő feladataink teljesítésén. Első ötéves tervünket gottwaldi ötéves tervnek neveztük el és minden erőnkkel azon leszünk, hogy teljesítsük azt úgy, ahogy Ő meghagyta nekünk, minden erőnkkel azon leszünk, hogy felépítsük hazánkban a szocializmust, minden erőnkkel azon leszünk, hogy még hatásosabban hiúsítsuk meg a háborús uszítók gyilkos terveit és hazánkat a Szovjetunió vezette világ-békefront legyőzhetetlen erődjévé építsük ki.

Örökké élni fog a csehszlovák népben Klement Gottwald elvtárs neve. Élni fog szívünkben, gondolatainkban, tetteinkben.

Csehszlovák rohambrigád, előre Lenin és Sztálin zászlaja alatt a gottwaldi úton!

Éljen Csehszlovákia Kommunista Pártja, amely sohasem árulja el Klement Gottwald lenini-sztálini örökségét!

Éljen örök időkre a csehszlovák és a szovjet nép barátsága és testvérisége!

Éljen a huszita módra és Gottwaldhoz hasonlóan szilárd és derék csehszlovák nép!

Éljen és virágozzék drága csehszlovák hazánk — legnagyobb fiának, Klement Gottwald elvtársnak becsületére és dicsőségére!

Csehszlovákia Kommunista Pártjának Központi Bizottsága

A Csehszlovák Köztársaság kormánya

A Nemzeti Arcvonal központi akcióbizottsága.

Közlemény Klement Gottwald, a Csehszlovák Köztársaság elnöke, Csehszlovákia Kommunista Pártja elnöke haláláról

Prága, március 14. (CTK)

Klement Gottwald elvtárs reggel 9 óra után már nem nyerte vissza eszméletét. Noha a lélegzést és a vérkeringést mesterségesen és állandóan fenntartották, a collapsus állapota egyre inkább elmélyült. A cianózis és a sápadtság fokozódott, a lélegzés akadozott, a pulzust nem lehetett kitapintani, a vérnyomást nem lehetett mérni. Ismét beállottak a központi idegrendszerben mutatkozó zavarok jelei. Klement Gottwald elvtárs pontosan 11 órakor meghalt.

A közleményt aláírták:

A. Bakulev akadémikus, az orvostudományok doktora, A. Markov professzor, az orvostudományok doktora, J. Harvát professzor, belgyógyász-főorvos, V. Jonás belgyógyász-professzor, J. Procházka, a fertőző betegségek professzora, J. Fedorova, az orvostudományok doktora, dr. J. Karpisek, dr. Spacek docens, dr. F. Závodny, az állami szanatórium igazgatója, dr. A. Jirásek professzor, sebészfőorvos, J. Divis sebészprofesszor.

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága Elnökségének és a Csehszlovák Köztársaság kormányának rendkívüli ülése

Prága, március 14. (CTK)

Klement Gottwald elvtárs halála után Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának Elnöksége és a Csehszlovák Köztársaság kormánya közös gyászülést tartott. Az ülést Antonin Zápotocky miniszterelnök gyászbeszéde vezette be. A párt elnöksége és a kormány felhívást hagyott jóvá, amelyben Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Csehszlovák Köztársaság kormánya és a Csehszlovák Nemzeti Arcvonal központi akcióbizottsága Csehszlovákia egész dolgozó népéhez fordul. Az együttes ülés elhatározta, hogy állami gyászt rendel el az egész országban a temetés napjáig. Az állami gyász ideje alatt félárbocra bocsátják az állami és a vörös lobogókat. Az állami gyász ideje alatt szünetelnek a színházi és filmelőadások, hangversenyek, kulturális rendezvények, sportrendezvények, mulatságok és ünnepségek.

Klement Gottwald elvtárs, a Csehszlovák Köztársaság elnöke és Csehszlovákia Kommunista Pártjának elnöke temetésének szervezésére bizottságot választottak a következő összetételben:

Elnök: A. Zápotocky. Tagok: V. Siroky, K. Bacilek, A. Cepicka, A. Novotny, J. Plojhar, E. Slechta, G. Kliment, B. Köhler. A bizottság titkára: R. Hradec.

Rákosi Mátyás elvtárs és Dobi István elvtárs részvétlátogatása a Csehszlovák Köztársaság magyarországi követénél

1953 március 14-én, szombaton este *Rákosi* Mátyás elvtárs, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke és *Dobi* István elvtárs, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke részvétlátogatást tett a Csehszlovák Köztársaság magyarországi követénél, Stefan *Major* elvtársnál. Rákosi Mátyás elvtárs a Magyar Dolgozók Pártja, a Magyar Népköztársaság kormánya és Elnöki Tanácsa nevében kifejezte mélységes megrendülését Klement Gottwald, a Csehszlovák Köztársaság elnöke elhunyta alkalmából. Rákosi elvtárs kérte Stefan Major követet, hogy tolmácsolja a csehszlovák kormánynak a magyar kormány legmélyebb részvétét.

Stefan Major, a Csehszlovák Köztársaság követe köszönetet mondott az együttérzés kifejezéséért és biztosította Rákosi Mátyás elvtársat, hogy haladéktalanul továbbítani fogja azt a csehszlovák kormánynak. (MTI)

Magyar dolgozók részvétlátogatásai a csehszlovák követségen

A magyar nép mély megrendüléssel fogadta Klement Gottwald elvtárs, a testvéri csehszlovák nép nagy vezére, a Csehszlovák Köztársaság elnöke elhunytának hírét. Szombaton délután küldöttségek kerestek fel a Csehszlovák Köztársaság magyarországi követségét, hogy kifejezzék részvétüket, a magyar dolgozók együttérzését a csehszlovák nép mély gyászában. Részvétlátogatást tett a csehszlovák követségen *Molnár* Erik elvtárs külügyminiszter vezetésével a külügyminisztérium küldöttsége, *Mihályfi* Ernő, az Országos Béketanács alelnökének vezetésével az Országos Béketanács küldöttsége, a Magyar-Szovjet Társaság küldöttsége *Erdei* Ferenc elnök vezetésével. Felkerestek a követséget a Rákosi Mátyás Művek, a MAVAG, a Gheorghiu-Dej Hajógyár, a Beloiannisz-gyár, a Hiradótechnikai Vállalat, a Magyar Államvasutak, az Aprilis 4 Gépgyár, a Ganz Vagongyár, a Kelenföldi Textilkombinát, Kazincbarcika építőinek küldöttei, hogy elmondják: a magyar dolgozók együtt gyászolják a csehszlovák néppel a munkásmozgalom és a békéért folyó küzdelem nagy harcosát. Számos üzem, termelőszövetkezet, gépállomás, hivatal dolgozói táviratban fejezték ki részvétüket.

Névadó ünnepség a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen

A Közgazdaságtudományi Egyetemen szombaton délután névadó ünnepélyt rendeztek, amelyen megemlékeztek Marx Károly halálának 70. évfordulójáról.

Az ünnepségen résztvett *Erdey-Grúz* Tibor felsőoktatási miniszter, *Bognár* József belkereskedelmi miniszter. Illés Jánosnak, az egyetem pártbizottsága titkárának megnyitó szavai után az aulát megtöltő egyetemi hallgatók és tanárok előtt Fogarasi Béla rektor mondott ünnepi beszédet.

GOTTWALD ELVTÁRS NEVE: FENNEN LOBOGÓ ZÁSZLÓ

Súlyos veszteség érte a csehszlovák népet, súlyos veszteség ért bennünket is, súlyos veszteség érte a világ munkásosztályát. Elhunyt a csehszlovák munkásosztály nagy fia, Csehszlovákia Kommunista Pártjának és Csehszlovákia egész népének szeretett vezére, a Csehszlovák Köztársaság elnöke, a nemzetközi munkásmozgalom régi és kiváló harcosa, Klement Gottwald elvtárs. A magyar munkásosztály, a magyar nép mélyen együttérez csehszlovák testvérnépével nehéz fájdalmában. Szívünkben kitörölhetetlenül él és élni fog Gottwald elvtárs ragyogó emléke.

Gazdag és küzdelmes élete volt Gottwald elvtársnak, nagy az örökség, amelyet Csehszlovákia népére hagyott. Gottwald elvtárs nevével elválaszthatatlanul összeforrott a harc Csehszlovákia Kommunista Pártjának lenini-sztálini irányvonaláért, a harc a pártot és a munkásosztályt belülről gyengítő jobboldali, opportunista, szociáldemokrata irányok ellen és a különböző trockista frakciók ellen. Csehszlovákia Kommunista Pártjának V. kongresszusa, amelyen — 1929 februárjában — Gottwald elvtárs tartotta a beszámolót és amely után Gottwald elvtársat a párt Központi Bizottságának főtitkárává választották — a párt történetének fordulópontja volt. Súlyos vereséget szenvedtek ezen a kongresszuson a jobboldaliak, az opportunisták; győzött és Gottwald elvtárs köré tömörült a Lenin—Sztálin zászlaját híven követő csehszlovákiai kommunisták hatalmas serege.

A hatalmáért rettegő csehszlovák burzsoázia szünös-szüntelen törekedett arra, hogy a kommunista pártot belülről gyengítse, bomlassza, aláássa, ügynökeinek egész seregét csempészte be a párt soraiba. Jilek, Bolen, Guttman, a jobboldali és trockista frakcióvezetők egész légiója kísérelte meg, hogy a pártot letérítse forradalmi útjáról, megmételyezze, s kiverje ezzel Csehszlovákia munkásosztálya kezéből legnagyobb fegyverét. Gottwald elvtárs hatalmas küzdelemben védte meg a pártot, a párt forradalmi sztálini politikáját e belső támadásokkal szemben és Lenin—Sztálin lobogóját magasra tartva, a párt vezetésével harcba vitte Csehszlovákia munkásosztályát, dolgozó népét a kegyetlen tőkés kizsákmányolás ellen. Gottwald elvtárs ebben az időben a Kommunista Internacionálé végrehajtó bizottságának tagja lett és 1935-től egész a Komintern feloszlásáig a végrehajtó bizottság egyik titkára.

Gottwald elvtárs vezetésével lett Csehszlovákia Kommunista Pártja a nép vezető ereje a Csehszlovák Köztársaság védelméért folyó harcban. A párt volt az egyetlen erő az országban, amely harcba szólította Csehszlovákia népét a hitlerista agresszió ellen s megmutatta, hogy a nyugati imperialisták alávaló árulása ellenére — a Szovjetunió segítségével meg lehet védeni Csehszlovákiát.

«Sztálin elvtárs kijelentette nekem — hangsúlyozta Gottwald elvtárs — *hogy a Szovjetunió kész segítséget nyujtani Csehszlovákiának, még abban az esetben is, ha Franciaország ezt nem teszi és még abban az esetben is, ha Lengyelország és Románia visszautasítják a szovjet csapatok átengedését. Természetesen — hangsúlyozta Sztálin — a Szovjetunió csak akkor fog segítséget nyujtani Csehszlovákiának, ha maga Csehszlovákia védekezni fog és a Szovjetunió segítségét kéri».*

A nyugati imperialisták gyalázatos müncheni paktuma után Csehszlovákia Kommunista Pártja Gottwald elvtárs irányításával, vezette a nép hősi, áldozatteljes küzdelmét a hitlerista megszállás ellen. Súlyos, fájdalmas veszteségek érték Csehszlovákia Kommunista Pártját ebben a harcban. Vértanuhalált szenvedtek Gottwald elvtárs legközelebbi munkatársai közül Sverma, Fucsik, Urx, Krajci, Zika, Synek elvtársak és sokan mások. De annál szorosabban tömörült Csehszlovákia egész népe hősi pártja köré, annál nívebben követte Gottwald elvtársat a további küzdelmekben és a felszabadulás után a szocializmus alapjai lerakásának nagy munkájában.

A felszabadulás után az első választásokon a nép nagy többsége adta szavazatát a kommunista pártra, Gottwald elvtárs alakított kormányt. Az ő vezetésével folyt a küzdelem Csehszlovákia ellenségei ellen, a müncheni árulók ellen, Benes és társai ellen és a müncheni árulás legfőbb szerzői ellen, Csehszlovákia függetlensége fő ellenségei ellen, a nyugati imperialisták ellen. Nemrég volt öt éve, hogy Gottwald elvtárs vezetésével Csehszlovákia népe nagyszerű küzdelemben verte szét a csehszlovákiai reakció Amerikából irányított népellenes pucs-kísérletét, megvédve szabadságát, biztosítva országa békéjét és szocialista fejlődését.

Gottwald elvtárs vezetésével nagyszerű fejlődésnek indult az új, szocialista alapokra helyezkedő ipar, jelentős sikereket ért el a szövetkezeti eszme a mezőgazdaságban. Az imperialisták nagy erőfeszítéseket tettek, hogy megakadályozzák a csehszlovák népi demokrácia e fejlődését, aljas ügynökeik egész seregeit csempészték be különböző hivatalokba és intézményekbe s mindenekelőtt a pártba. Nagy reményeket fűztek ezek aknamunkájához. A becstelen Tito-banda néhány évvel ezelőtt még elégedetten dörzsölte a kezét, hogy számukra «jól mennek a dolgok» Csehszlovákiában. Gottwald elvtárs feledhetetlen érdeme, hogy leleplezte és szétzúzta a gaz Slánsky-bandát, megtisztította a párt sorait ettől a szennyes imperialista ügynökségtől.

Gottwald elvtárs, Sztálin elvtárs hűséges tanítványa néhány nappal ezelőtt a következőket írta a «Pravda»-ban:

«Sztálin elvtárs mindig arra tanított bennünket, hogy nem szabad elcsüggednünk, semmi körülmények között nem szabad elveszíteni fejünket. Ezért — Sztálin végakaratát teljesítve — még magasabbra emeljük Lenin—Sztálin zászlaját és határozottan haladunk azon az úton, amelyet Sztálin jelölt ki számunkra: a szocializmus országunkban való építésének, a béke megőrzéséért és megszilárdításáért folyó harcnak útján.

Ennek érdekében elengedhetetlenül szükséges, hogy még szorosabbra tömörítsük szeretett pártunk, Csehszlovákia Kommunista Pártja sorait, még jobban felzárkózzunk pártunk központi bizottsága köré, még határozottabban őrizzük meg egységét és megbonthatatlanságát, még állhatatosabban őrizzük és erősítsük pártunk kapcsolatát a város és falu dolgozóinak széles rétegeivel».

Nem kétséges, hogy Csehszlovákia Kommunista Pártja, a csehszlovák munkásosztály, a csehszlovák dolgozó nép híven fogja követni Gottwald elvtárs útmutatását, még szorosabban fog tömörülni pártja és annak központi bizottsága köré, még lendületesebben fog küzdeni a szocializmus megvalósulásáért Csehszlovákiában, a béke védelméért, még megbonthatatlanabbá teszi azokat a kötelékeket, amelyek nagy felszabadítójához, a Szovjetunióhoz és a népi demokratikus országokhoz fűzik.

Gottwald elvtárs neve fennen lobogó zászló, amely alatt küzdelmekben megacélozott kommunista pártja vezetésével új sikerek, új győzelmek kivívásáért indul további harcokba a testvéri Csehszlovákia népe.

Külön brosurákban megjelent G. M. Malenkov, L. P. Berija és V. M. Molotov gyászbeszéde

Moszkva, március 14. (TASZSZ)

A Szovjetunióban a politikai irodalom állami kiadója külön brosúrákban kiadta G. M. *Malenkovnak*, L. P. *Berijának* és V. M. *Molotovnak* Joszif Visszárionovics *Sztálin* temetése napján, 1953 március 9-én a Vörös-téren tartott gyászgyűlésen mondott beszédét. A brosurák három-három millió példányban jelentek meg.

A szocialista iparosítás sztálini útja

Sztálin elvtárs halhatatlan elméleti munkásságának egyik alapvető alkotása: *a szocialista iparosításról szóló tanítás.* Sztálin elvtárs útmutatásainak alapján fejlődött élenjáró, hatalmas iparrá a Szovjetunió ipara.

1924 januárjában, amikor a nagy Lenin meghalt, s harcostársa, Sztálin elvtárs emelte magasra a leninj zászlót, súlyos gazdasági nehézségekkel küzdött a szovjetország. A cári Oroszországtól, a kapitalizmustól örökölt gyenge, elmaradott ipart összerombolták a háborúk. Az intervenció és a polgárháború felszámolása után emelkedni kezdett ugyan a termelés, de 1923-ban még mindig csak az 1913-as színvonal 39 százalékánál tartott.

Lenin örökül hagyta Sztálinra, a kommunista pártra, hogy teremtse meg a hatalmas szovjet ipart, a szocialista állam biztos gazdasági támaszát.

Azóta több mint huszonkilenc esztendő telt el Sztálin elvtárs, a Sztálin vezette kommunista párt valóra váltotta Lenin örökét. A szovjet ipar 1952-ben *hetvenszer* annyit termelt, mint 1923-ban, Lenin halála előtt. Március 9-én, drága vezérünk temetése napján megszólaltak az üzemi szirénák a távoli Uralban, ahol az Ő szava nyomán teremtettek új, gigászi ipari központot és a Kuznyeck-medencében, ahol az Ő kezdeményezésére létesítették a szénbányászat új centrumát, Sztálingrádban és Harkovban, ahol Ő építtetett óriási traktorgyárakat, az üzemek ezreiben és ezreiben, amelyeket a dicsőséges sztálini ötéves tervek keretében emelt a szovjet nép... A szovjet ipar búcsúzott alkotójától.

I.

Lenin, a győztes proletárforradalom vezére, számos művében mutatott rá a szocialista ipar fejlesztésének jelentőségére, a nehézipar különleges szerepére, az iparosítás és a honvédelem összefüggéseire. Lángeszű útmutatásai megadták az alapot a szocialista iparosítás elméletének kidolgozásához. De *a lenini útmutatások továbbfejlesztése, az iparosítás elméletének részletes kidolgozása Sztálin elvtársra várt.* Sztálin elvtárs e rendkívül nagyjelentőségű feladat megoldásával hatalmas mértékben gazdagította a marxizmus-leninizmus elméletét.

Amikor a népgazdaság helyreállításának időszaka véget ért, egész sor feladat állott a párt előtt: az ipar és a mezőgazdaság fejlesztése, a dolgozók életszínvonalának emelése, a honvédelem biztosítása. E feladatokat úgy kellett megoldani, hogy tovább erősödjék a munkásosztály vezetőszerepe, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége. Mindezek a feladatok egyetlen összefüggő láncot alkottak. Sztálin elvtárs zsenialitása éppen abban állott, hogy megjelölte ennek a láncnak *fő láncszemét*, amelyet, ha megragad a munkásosztály, maga után húzhatja az egész láncot.

«Országunkat agrárországból ipari országgá változtatni, amely a szükséges berendezést saját erejéből képes előállítani — ez vezérfonalunk lényege, alapja» — mondotta Sztálin. *«Mi volt az ötéves terv fő láncszeme? Az ötéves terv fő láncszeme a nehézipar és annak szíve, a gépgyártás volt»* Ez gyökeres szakítást jelentett az ipar fejlesztésének régi, kapitalista útjával, amely mindig a kisebb befektetéseket igénylő s hamarabb hasznot hajtó könnyűipar megteremtésével kezdődött.

Miért éppen a nehézipar fejlesztése a szocialista építés fő láncszeme? Azért, mert a nehéziparnak s mindenekelőtt a gépiparnak kell új technikával felszerelnie az egész ipart s ezzel megteremtenie az alapot az ipar minden ágának hatalmasarányú fellendüléséhez. Csak a nehézipar s mindenekelőtt a gépipar fejlesztése teszi lehetővé, hogy a szocialista állam a traktorok, a korszerű mezőgazdasági gépek százezreit küldje a falura. A kollektivizálásnak, a szocialista mezőgazdaság megteremtésének a gépesítés — tehát a szocialista iparosítás volt a kiindulópontja.

Sztálin elvtárs hangsúlyozta, hogy a nehézipar gyors fejlesztését parancsolóan megköveteli *a szovjet haza védelme.* Csak korszerű, hatalmas nehézipar képes a hadsereget élenjáró fegyverzettel felszerelni. A Szovjetunió számára, amelyet fenyegető kapitalista környezet vett körül, élet-halál kérdése volt, hogy ezt a feladatot rövid évek alatt, a lehető leggyorsabban megoldja. *«A párt* — mondotta Sztálin elvtárs — *amikor az ötéves tervet megvalósította és az ipar építése terén a győzelmet szervezte, az iparfejlesztés leggyorsabb ütemének politikáját folytatta. A párt mintegy hajszolta az országot, hogy gyorsítsa iramát... Lehetetlen nem hajszolni azt az országot, amely vagy száz évvel elmaradt és amelyet elmaradottsága miatt halálos veszély fenyeget».* Sztálin elvtárs e bölcs előrelátásának köszönhető, hogy a szovjet állam győzhetett a Nagy Honvédő Háborúban. A sztálingrádi és a berlini győzelmeket is kovácsolták, amikor megalkották a hatalmas szovjet ipart. A szovjet nép s vele együtt az egész emberiség, a magyar nép is, amelyet a Szovjetunió mentett meg a fasiszta rabszolgaságtól, soha el nem múló hálát érez ezért.

Mindaz a harc, mindaz a sok áldozat, nélkülözés, amelyet a szocialista ipar megteremtése megkövetelt, végsősoron egy célt szolgált: a dolgozó emberek boldogságát. A szocializmusnak Sztálin elvtárs által feltárt gazdasági alaptörvénye így határozza meg a szocialista termelés célját: *«Az egész társadalom állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteit maximális kielégítésének biztosítása».* Lenin—Sztálin pártja, amikor a szocialista iparosítás útján vezette a szovjet népet, állandóan szem előtt tartotta ezt a követelményt. A szovjet emberek mai jóléte, egyre gazdagodó élete, a fejlett, kitűnő könnyűipar, a fogyasztási cikkek mind nagyobb bősége, a kultúra magas színvonala — mindez nem kis részben a szocialista iparosítás gyümölcse. Annak a politikának a gyümölcse, amely *továbbra* is elsősorban a termelőeszközök gyártását fejleszti s ezzel biztosítja a termelés szakadatlan növekedését.

Sztálin elvtárs tanításai a szocialista iparosításról — *nemzetközi érvényűek.* A népi demokratikus országok kommunista pártjai gazdasági politikájukban következetesen érvényesítik ezeket a tanításokat. Ez tükröződik a mi ötéves terv-törvényünkben is, amely a fő feladatok felsorolásánál elsőként jelöli meg *«Magyarország iparosításának meggyorsítását, elsősorban a nehéz- és gépipar fejlesztését, mert ez a könnyűipar fejlesztésének, a mezőgazdaság gépesítésének és szocialista átszervezésének, a közlekedés korszerűsítésének feltétele. Ez a döntő belső feltétele népünk további gazdasági és kulturális felemelkedésének is, népi államunk és nemzeti függetlenségünk megszilárdításának és biztosításának, a szocializmus építésének hazánkban».*

Pártunk a szocialista iparosítás sztálini elveit követte, amikor a II. kongresszuson az ötéves terv felemelését, az ipar fejlesztésének meggyorsítását kezdeményezte. Ötéves tervünk fő feladatai között az első helyen áll a szocialista ipar fejlesztése. Sztálin útját járva jutottunk el oda, hogy Rákosi elvtárs megállapíthatta: *«Az utolsó négy-öt évben gyökeres változás történt: hazánk mezőgazdasági országból ipari országgá alakult át».*

Sztálin elvtárs tanításait akkor követjük hűségesen, ha továbbra is szüntelenül törekszünk a nehézipar fejlesztésére. Gyenge, elmaradott vaskohászatot és szénbányászatot örököltünk a Horthy-rendszertől s noha az elmult években ezek a termelési ágak igen gyorsan fejlődtek, fejlődésük üteme így is elmaradt a feldolgozóiparétól. Éppen ezért a szocialista iparosítás sztálini elvei azt a követelményt állítják elénk, hogy *gyorsított ütemben fejlesszük a vaskohászatot és a szénbányászatot* s ezzel teremtsük meg az egész nehézipar s mindenekelőtt a gépipar fejlődésének anyagi feltételeit.

Sztálin elvtárs tanításait akkor követjük hűségesen, ha továbbra sem sajnáljuk az áldozatokat, amelyeket a nehézipar fejlesztése megkövetel. Igaz, a mi helyzetünk sokkal könnyebb, mint annakidején a Szovjetunióé, amely egyedül állt a kapitalista világ tengerében. Bennünket segít és oltalmaz a hatalmas szovjet állam, mellettünk állnak a baráti országok. De az imperialista farkasok azóta sem lettek szelidebbek, sőt egyre dühödtebben fenyegetik a béke és a szocializmus táborát. Ezért nekünk is mindent meg kell tennünk, ami erőnkből telik, hogy még gyorsabban fejlődjék iparunk, még jobban erősödjék a béketábor gazdasági hatalma. Sokkal jobban kell takarékoskodnunk, hogy erőforrásainkat a döntő feladatra, a nehézipar fejlesztésére összpontosíthassuk.

II.

Ma már szinte magától értetődőnek tartjuk, hogy az iparosítás fő láncszeme a nehézipar, hogy az ipar fejlesztését a munkás-paraszt szövetség alapján kell végrehajtani stb. Pedig ezeket az elveket Sztálin elvtársnak, a kommunista pártnak *a legélesebb harcban* kellett megvédelmeznie.

A legkülönbözőbb «érvek» és «elméletek» születtek az iparosítás egyedül helyes leninisztálini vonalának megcáfolására. A trockisták «baloldali» demagógiával álltak elő: azt hangoztatták, hogy az iparosítás — amely amúgy is a lehető leggyorsabb ütemben folyt — túlságosan lassú. Trockij azt javasolta, hogy az ipart a parasztság rovására, a parasztgazdaság kizsákmányolása útján fejlesszék. Így akarta szembefordítani a parasztságot a munkásosztállyal, a szocialista iparosítás politikájával. A zinovjevista Szokolnyikov azt a tervet terjesztette elő, hogy a Szovjetunió maradion meg agrárországnak, amely főleg nyersanyagot és élelmiszert termel s külföldről hoz be gépeket. E tervnek az volt a célja, hogy a szovjetországot az imperialisták rabigájába döntse. A buharinista Uglanov azt erősítgette, hogy «Moszkva mindig a kartonszövet városa volt és az is marad» — más szóval ne építsenek Moszkvában gépgyárakat.

Sztálin elvtárs leleplezte, hogy a jobboldali és a «baloldali» áramlatok egyaránt egyetlen célt szolgálnak: lefékezni a szocialista építés iramát, aláásni a munkás-paraszt szövetséget, a szovjethatalmat.

Trockij, Buharin és cinkosaik nemcsak opportunista *elméleteik* terjesztésével igyekeztek akadályozni a szocialista iparosítást, hanem *aktív kártevő munkával* is. Sztálin elvtárs, a kommunista párt és a szovjet kormány ébersége leleplezte, hogy ezek az emberek nem egyszerűen elhajlók, hanem aljas gonosztevők, gyilkosok voltak, akik régesrég az imperialisták kémirodáinak szolgálatába szegődtek. Befurakodtak a népgazdaság fontos parancsnoki pozícióiba s itt a döntő beruházások lassításával, az ipar építésére szánt összegek szétforgácsolásával, üzemzavarok előidézésével lassították az ipar fejlődését. Sztálin elvtárs vezetésével a szovjet állam megsemmisítette ezeket az elvetemült banditákat, mint ahogy már azelőtt is sorrendre szétzúzta az imperialistáknak a szovjet iparba befurakodott más kártevő ügynökségeit.

Sztálin elvtárs útmutatásait az éberségről, az ellenséggel szemben vívott harcról nekünk is szüntelenül szem előtt kell tartanunk.

Nálunk nem folyik széleskörű vita arról: helyes-e a szocialista iparosítás politikája, nyiltan senki sem hangoztatja, hogy nincs szükség a nehézipar gyors fejlesztésére. Sokan azt a következtetést vonják le ebből, hogy nálunk nincsenek a szocialista iparosítás elveivel szembenálló opportunista nézetek. Ez nem igaz. Minek nevezzük az olyan nézeteket, hogy «túlfeszítettek a terveink», vagy «olyan súlyosak a nehézségek, hogy miattuk lehetellen teljesíteni a terve», vagy «miért kell úgy rohannunk; ha minőségi munkát követelnek tőlünk, akkor ne kívánjanak olyan nagy mennyiséget»? Ezek annak a kispolgárnak a nézetei, aki pánikba esik a nehézségek láttán; aki a maga nyugalmát fontosabbnak tartja az ügy érdekénél. Ezek a nézetek — még ha sok esetben jószándékú, becsületes emberek hangoztatják is — *az ellenség ideológiai befolyását tükrözik,* hiszen az ellenség érdeke az, hogy fékezzük az ipar fejlesztésének ütemét, az ellenség igyekszik tudatosan terjeszteni ezt a hangulatot. Sztálin elvtárs tanításainak szellemében kérlelhetetlenül vissza kell vernünk minden ilyen nézetet. Azokat az elvtársakat pedig, akik e nézetek uszályába kerültek, türelmesen, de határozottan meg kell győznünk arról, hogy veszélyes úton járnak.

Vannak, akik nálunk az iparosítást háborítatlan békés fejlődésnek tartják: építjük a gyárakat, nő a termelés, nyugodtan, különösebb küzdelmek nélkül minden megy a maga útján... Sztálin elvtárs óva int ezektől a békés illuzióktól, amelyek leszerelik a forradalmi éberséget. Minden új gyárunk a munkásosztály egy-egy új vára; az ipar fejlődése a szocializmus erőinek előrenyomulását jelenti. Márpedig az osztályellenség nem nézi közömbösen a szocializmus előrenyomulását, hanem ellentámadásba megy át. Minél nagyobbak a sikereink, annál élesebb ez az ellenállás.

«A mi nehézségeink nem apró, véletlen «fennakadásokból» eredő nehézségek — tanítja Sztálin elvtárs — *hanem az osztályharc nehézségei... Nehézségeink mögött osztályellenségeink rejtőznek...»* Pártunk, Rákosi elvtárs nem egyszer emlékeztetett már erre. Jobban meg kell szívlelnünk ezt a figyelmeztetést.

III.

Sztálin elvtárs nemcsak a szocialista iparosítás fő irányvonalát dolgozta ki, hanem választ adott az iparosítás során felmerülő összes alapvető elvi kérdésekre. Az egyik legfontosabb ezek közül: *a tömegek szerepe az ipar fejlesztésében.*

Amikor az amerikai munkásküldöttség azt kérdezte Sztálin elvtárstól, mi a szocialista ipar fejlődésének hajtóereje, tanítónk ezzel kezdte a választ: *«Elsősorban az a körülmény, hogy a gyárak nálunk nem a tőkések, hanem az egész nép tulajdonában vannak, hogy a gyárakat nem a tőkések emberei, hanem a munkásosztály képviselői igazgatják. Az a tudat, hogy a munkások nem a tőkéseknek, hanem saját államuknak, saját osztályuknak dolgoznak — ez a tudat iparunk fejlődésének és tökéletesedésének hatalmas hajtóereje».*

Ezért tulajdonított Sztálin elvtárs oly rendkívül nagy jelentőséget a tömegek *aktivitásának* s aktivitásuk legfontosabb megnyilvánulási formájának, *a szocialista versenynek.* Sztálin a versenyt hatalmas emelőnek tekintette s arra hívta fel a pártot, hogy minden erővel segítse a versenymozgalmat.

Sztálin elvtárs volt a Sztahanov-mozgalom ihletője és legfőbb szervezője. Alig néhány héttel az első sztahanovista teljesítmények megszületése után felismerte és mélyen kielemezte e mozgalom nagy történelmi jelentőségét. Rámutatott arra, hogy az a mozgalom a verseny új, magasabb fokát jelenti, mert az új, legfejlettebb technika elsajátításán alapul. Új, zseniális művében Sztálin elvtárs továbbfejlesztette a szocialista verseny és a Sztahanov-mozgalom elméletét s ragyogó perspektívát tárt a versenyző munkások elé: *«Miért öltött a szocialista verseny tömeges jelleget? Azért, mert a munkások között csoportostul akadtak olyan elvtársak, akik nem csupán a technikai minimumot sajátították el, hanem továbbmentek, felemelkedtek a műszaki személyzet színvonalára... Mi lenne, ha nem egyes munkáscsoportok, hanem a munkások többsége emelné fel kulturális és technikai színvonalát a mérnöki-technikusi személyzet színvonalára? Iparunk más országok ipara számára elérhetetlen magasságra emelkedne».*

Sztálin elvtárs arra tanította a szovjet gazdasági vezetőket, hogy szilárdan támaszkodjanak arra a hatalmas erőre, amit a tömegek öntudata, lelkesedése jelent. Vessék alá munkájukat a tömegek ellenőrzésének, nagy szeretettel és figyelemmel hallgassák meg a tömegek bírálatát, tanuljanak az egyszerű dolgozóktól. Ez az újfajta viszony az ipar vezetői és dolgozói között a szocialista ipari vezetés egyik legjellemzőbb vonása; egyik legfőbb magyarázata annak, miért van fölényben a szocialista ipar a kapitalista iparral szemben.

Pártunk hűségesen követte Sztálin elvtársnak ezeket az útmutatásait. Soh